

בית דין ירושלים

בעל שנתגלה שסובל מסטיה של פטישיזם (אנימיזם, פאראפיליה)

תיק אישות מס' 2111-עג

המבקשת: גב' ח', ע"י עו"ד ב' כהנא-דרור

(מהד' יב חשון)

נושא הדיון

הגב' ח' מספרת את סיפורה שהיא נישאה לבעלה כשהיתה צעירה בת 17.5 ש' באמצעות שידוך, ומבלי שנפגשה אתו עד החתונה (חוץ מפגישה אקראית של כמה דקות). מיד לאחר החתונה הבחינה בהתנהגותו שהיא כלל לא מענינת אותו ואין לו כלפיה כל משיכה, אך בגלל היותה צעירה לא ידעה לפרש את בעייתו וסטייתו. למחרת החתונה סיפרה לחברתה הטובה את הרגשתה המוזרה מהבעל הטרי, וחברתה הרגיעה אותה שאולי בהמשך הוא ישתנה כלפיה. היא לא סיפרה להורים כלום והמשיכה "להציג" שהכל בסדר. לאחר טהרתה תבע ממנה הבעל לעורר את תאוותו בהחלת חיתולים האחד לרעהו, ולא הצליחה למשוך אותו אליה בשום אופן, ואף נהג כלפיה באלימות, וכך המשיך בהתנהגותו עוד כשנה וחצי, ובתוך זמן זה ילדה לו 2 ילדים. בתוך השנה וחצי הללו החטיא את אחיה כשהיה ילד, כשהשתמש בו לעורר את תאוותו באותם אמצעים, ופגע בנפשו. שני חברים של הבעל מהישיבה סיפרו לה שהוא היה כזה גם בישיבה שבה למד בטרם נישואיו, והשתמש באותם אמצעי גירוי לעורר ולספק את תאוותו. בחיפוש במחשב שלו נמצא שהיה בקשר תמידי עם חברים סוטים כמוהו.

רק אז אזרה אומץ ותבעה ממנו גט, ואחד מרבני הקהילה שלו הפנה אותם ליועץ נישואין (בעל תואר שני בפסיכולוגיה, לפי תורת פרופ' לושר), שהגיע למסקנה - לאחר שאיבחן אותו כפידופיל - שעליהם להתגרש מיד. ביה"ד הרבני שדן בתביעת הגירושין חייב את הבעל בגט בכפייה, ואז הוא ברח לחו"ל, וכיום הוא משמש כשוחט בהונגריה תחת הרב ויסברגר בבודפשט, וכל נסיונותיה במשך כשבע שנים להוציא ממנו גט כשלו.

גב' ח' מבקשת להתיר את נישואיה עם הבעל בטענת מקח טעות, שמאחר שהתגלה שהוא סוטה בסטיה נפשית חמורה שאין לו עם האשה כל סיפוק, בודאי שלא היתה מסכימה להנשא לו, וגם בדיעבד לא היה לה אתו חיים של "טב למיתב טן דו", כיון שלא היו אלה חיים משותפים. ומה ששתקה כל הזמן, משום שהיתה צעירה מאד ופחדה וחששה שהדבר יתגלה,

מה גם שהבעל התנהג אתה באלימות.
היא מבקשת לקרוא לעדות בבית הדין את יועץ הנישואין ואת חבריו של הבעל מהישיבה.

החלטה

הבקשה להפקעת הקדושין נדחית.

(-) אברהם דוב לוי, אב"ד

השאלות לדיון

- א. סוטה לעירור וסיפוק תאוותו ע"י חיתולים, האם בהכרח שאינו משתוקק כלל לאשה.
- ב. במקום עיגון, האם ניתן להפקיע קידושין מבעל שאין לו משיכה לאשה.
- ג. עדות פסיכולוג שלא ידע לזהות ולאבחן את הסטייה.

תשובה

- א. בגמ' ע"ז כ סוף ע"א: ונשמרת מכל דבר רע, שלא יסתכל אדם וכו' ולא בצגדי כצע של אשה. ופרש"י שזוכר את האשה כמו שהיא מלוצשת בהן שמיפין אותה ומהרהר אחריה וכו', ודוקא צגדי כצעונין לפי שהאשה נאה בהן ולא שכיחי, אבל שאר צגדים דשכיחי ואינן לנוי לא מסיק אדעתיה להרהר. ואמרו בגמ' יצמות עו א שזה מדובר באדם כמו ברזילי הגלעדי, ופרש"י שטוף בזימה היה. אך מי שחלקי לבוש אחרים שאינן לנוי גורמים לו לעירור וריגוש וסיפוק, לזה יש הגדרה ברורה בספרי המדע: פטישיזם (אנימיזם, פארפיליה), ואין רפואה לחוליו.
- ב. בשאלת הפקעת קידושין במקום עיגון כשנמצא בצעל מוס הפוגע ביחסי האישות בין בני הזוג נחלקו האחרונים, והוצאו דבריהם ככמה מקומות (ראה: תחומין כרך כב עמ' 215 ואילך, ומקומות נוספים). גם אותם פוסקים הסוצריס שניתן להפקיע את הקידושין, כמו צעל האגרות משה, זה רק כשהאשה לא המשיכה לחיות עם הצעל אחרי שגילתה את מומו, אבל אם המשיכה לחיות איתו למרות מומו, אי אפשר להפקיע את הקידושין, כיון שי"ל שסברה וקבלה. במקרה זה של הגז' ח' שהיא טוענת שמעולם לא השלימה עם הנישואין הללו, ומה שלא תצעה את הגט רק כעבור שנה וחצי אחרי שילדה לו 2 ילדים זה צגלל שחששה ופחדה ממנו צגלל אלימותו, זה דבר

המסור ללב, ואין לדיין אלא מה שעיניו רואות.
ג. בקשת הגב' ח' להזמין את יועץ הנישואין כדי שיעיד בצית הדין על מסגרת היחסים של בני הזוג ועל סטייתו של הצעל, נדחית, וזאת משום שקשה יהיה להסתמך על מומחיותו לאחר שלא זיהה ואיבחן את הסטייה החמורה שממנה סוצל הצעל, כאשר לפי דעתו הצעל הוא פידופיל, סטייה שאינה בהכרח קשורה לאי השתוקקות לאשה.

אברהם דוב לוינ.